

Nó vào kho&#ng 1,500 tu&#i. Nó thay ng&#n t&# m&# t đ&# t n&# c, nh&#ng bây gi&# nó ph&# bi&#n trên kh&#p th&# gi&#i.

M&#i ngày, hàng trăm tri&# u ng&# i s&# đ&#ng nó. Nó là gì? Anh ngữ.

Nó b&# t đ&# u nh&# th&# nào? Nó thay đ&#i nh&# th&# nào? Trong t&#&#ng lai nó s&# ra sao? Chúng ta cùng nhau tìm hi&#u.

Anh ngữ đã b&# t đ&# u trong đ&#i s&#ng, đ&#i u đó không l&#y gì làm ng&#c nhiên, Anh qu&#c. Đó là vào th&# k&# th&# m&#&#i l&#m. Ngôn ngữ này là m&# t th&# ngôn ngữ pha tr&#n t&# nhi&# u lo&#i hình ngôn ngữ đ&#&#c nói b&#i nhi&# u b&# t&#c đ&#a ph&#&#ng. Nh&#ng b&# t&#c này t&# t c&# đã xâm nh&#p vào Anh qu&#c t&# B&#c Âu. M&# t trong nh&#ng b&# t&#c này là Angles. Ng&#&#i Angles nói m&# t th&# ngôn ngữ gi&#i là Engisc. Đây là cái nôi mà tên England và English đ&#&#c ra đ&#i.

Th&# Anh ngữ nói lúc đó gi&#i là Anh ngữ C&#. Tuy nhiên, Anh ngữ C&# nói r&#t khác v&#i Anh ngữ mà ng&#&#i ta nói ngày nay. Nó phát âm nh&# sau:

pa wæs Hroðgare heresped gyfen, wiges weorðmynd, þæt him his winemagas georne hyrdon,
oðð þæt seo geogoð geweox, magodriht micel.

Đây là bài th&# đ&#&#c cho là c&#a Beowulf. Nó đ&#&#c vi&# t cách đây vào kho&#ng m&# t ngàn năm b&#ng Anh ngữ C&#. Khi b&#n nghe m&# t giáo s&# Tr&#&#ng Đ&#i h&#c Glasgow phát âm thì đ&#i v&#i nh&#ng ng&#&#i nói Anh ngữ hi&#n đ&#i có th&# không hi&#u đ&#&#c.

Vào năm 1066, Anh quốc mất l&n n&a b& xâm nhập. Lúc này nh&ng ng&&i xâm nhập đ&n t& B&c n&&c Pháp. Khi h& đ&nh c& & Anh, Pháp ng& c&a h& pha tr&n v&i Anh ng&. Đi&u này th&m chí đã tác đ&ng nhi&u đ&n s& phát tri&n c&a Anh ng&. Anh ng& C& thay đ&i đ& tr& thành nh&ng g&i g&i là Anh ng& Trung c&. Nh&ng th&m chí th& Anh ng& này r&t khác v&i Anh ng& mà chúng ta dùng ngày nay.

To be or not to be, that is the question...

Đây là m&t câu n&i ti&ng đ&&c vi&t b&i William Shakespeare. Nhà văn này đã có m&t &nh h&&ng to l&n đ&i v&i Anh ng&. Ông đã sáng t&o g&n hai ngàn t& Anh ng&, Nhi&u t& và câu c&a ông v&n đ&&c dùng trong Anh ng& ngày nay.

Shakespeare đã s&ng cách đây vào kho&ng b&n trăm năm. Vào lúc &y, Anh ng& có s& t&&ng đ&ng nhi&u h&n đ&i v&i ngôn ng& nó đang t&n t&i. Tuy nhiên nó đ&&c vi&t b&ng nh&ng cách khác. Ng&&i ta đánh v&n nh&ng t& v&i nh&ng ký t& khác và nh&ng tr&t t& khác c&a ký t&. Th&m chí Shakespeare đã đánh v&n nh&ng tên c&a riêng ông b&ng nh&ng cách khác. Nh&ng công vi&c in nh&ng cu&n sách đã giúp đ& thay đ&i v&n đ& này. Tr&&c đây ng&&i ta có th& in sách nh&ng không có m&t quy t&c chính t&. Mà công vi&c in &n có nghĩa là hàng ngàn cu&n sách đ&&c đ&a ra hoàn toàn gi&ng nhau. Nhi&u trong s& nh&ng cu&n sách này đ&&c in trong cùng m&t thành ph& - Luân Đôn. V&y quy t&c chính t& c&a Luân Đôn tr& nên thông đ&ng. Vì nh&ng cu&n sách đ&&c in ra ph& bi&n h&u kh&p đ&t n&&c. Quy t&c chính c&a vi&c đánh v&n đ&&c phát tri&n.

M&t trong nh&ng cu&n sách Ti&ng Anh đ&u tiên đ&&c in là Thánh Kinh Ki-tô giáo đ&ch sang Anh ng&. Đi&u này cũng đã &nh h&&ng đ&n Anh ng&. Nh&ng ng&&i nói ti&ng Anh ngày nay đôi khi v&n còn dùng nh&ng câu t& b&n đ&ch c&a Kinh Thánh.

Tr&i qua nh&ng th& k& ti&p theo, Anh ng& ti&p t&c phát tri&n. T& càng ngày càng phong phú đ& đ& làm giàu ngôn ng&. Đ& bi&t chính xác có bao nhiêu t& trong Anh ng& ngày nay qu& là khó. M&t trong nh&ng cu&n sách ph& bi&n nh&t v& t& Anh ng& là T& Đi&n Anh Ngữ Oxford. Nó mô t& trên sáu trăm ngàn t&. Tuy nhiên nh&ng ng&&i nói ti&ng Anh m& đ& cũng có th& ch& bi&t vào kho&ng 25,000 đ&n 50,000 t& trong s& nh&ng t& này.

M&t ph&n lý do đ&i v&i s& phát tri&n Anh ng& là nó đ&&c qu&ng bá kh&p th& gi&i. Hàng ngàn t&

Lịch Sử Anh Ngữ (The Story of English)

Tác Giả: SE s&u t&m

Thứ Tư: 04 Tháng 1 Năm 2012 06:34

Anh ngữ đã được h& tr& t& nh&ng ngôn ngữ khác. Ví dụ như – từ “ketchup”. Từ này phát xuất từ tiếng Malaysia. Từ này là một tinh thể lỏng màu đỏ dùng để có mùi vị ngon hơn. Nó được lấy từ quả cà chua – một trái nhỏ màu đỏ được ăn như loại rau quả. Từ “tomato” bắt nguồn từ tiếng Tây Ban Nha.

Cách phát âm từ “tomato” cũng là một điều thú vị.

Nếu tôi đến từ Hoa Kỳ, tôi sẽ phát âm ‘tom – ay – toe’.

Nếu tôi sống ở Vương quốc Anh, tôi sẽ nói ‘tom – ah – toe’.

Đây chính là một trong những cái nhỏ về sự đa biệt giữa tiếng Anh – Anh và Anh – Mỹ (học từ mẹ gốc là tiếng Anh và tiếng Mỹ). Cũng có một sự khác biệt mà hai sự khác nhau. Tôi sống trong một căn hộ nhỏ trong một tòa nhà lớn. Ở Anh chúng ta gọi là ‘flat’

Nhưng ở Hoa Kỳ, chúng ta gọi là ‘apartment’

Một số người ở Anh bây giờ cũng dùng ‘apartment’. Điều này bởi vì cách nói tiếng Anh của người Mỹ đang chi phối đến cách nói tiếng Anh của người Anh. Tiếng Mỹ đang trở nên phổ biến hơn trên toàn thế giới. Phim ảnh, truyền hình, và internet tất cả đã hỗ trợ sự quảng bá tiếng Mỹ.

Một phần nhỏ của đời sống Anh ngữ là văn hóa. Ngôn ngữ được thay đổi trong những phần nhỏ nhỏ vì mô hình ngôn ngữ văn hóa của các dân tộc khác nhau. Những thay đổi hành vi này có thể xảy ra ở mọi nơi khác.

Chúng ta, ở Mỹ, những người nói tiếng Anh dùng từ ‘godown’. Từ này có nghĩa là một tòa nhà rất lớn dùng để trữ hàng hóa. Nó là một từ Anh ngữ, nhưng nó không được dùng ở Anh, Mỹ, và hầu hết những nơi khác trên thế giới.

Nhiều người đổ xô vào kho ngữ 380 triệu người nói tiếng Anh như ngôn ngữ mẹ đẻ của họ. Nhưng vào kho ngữ gặp hai làn sóng thì như một ngoi ngoi hay ngôn ngữ thứ hai. Vậy, Anh ngữ không chỉ là ngôn ngữ truyền thống của những quốc gia nói tiếng Anh. Những người ta trên khắp thế giới hiện đang xác định Anh ngữ và định hình tương lai của nó.

Những tương lai của nó sẽ như thế nào? Không ai biết nó sẽ phát triển và thay đổi ra sao. Nhiều chuyên gia tin rằng ngày càng nhiều người chọn tiếng Anh để giao tiếp. Điều này sẽ giúp những người nói trên toàn thế giới hiểu nhau. Anh ngữ đã được dùng là ngôn ngữ chính của nhiều tổ chức và kinh doanh quốc tế.

Tuy nhiên, nhiều người không muốn tiếng Anh trở nên phổ biến hơn. Họ lo lắng rằng con cái họ sẽ nói tiếng mẹ đẻ và tiếng Anh thay thế. Họ nói rằng ngôn ngữ rất quan trọng để giữ gìn văn hóa dân tộc. Nếu ngôn ngữ địa phương bị mai một, đó là một nỗi đau văn hóa trên thế giới sẽ bị hủy diệt. Vậy trong tương lai việc học cả hai tiếng mẹ đẻ và tiếng Anh là một điều quan trọng để giữ gìn nhiều người.

Tương lai của Anh ngữ không lệ thuộc vào những dân tộc đầu tiên làm chủ ngôn ngữ này. Thay vào hàng triệu người ngày nay đang học ngôn ngữ này có thể là những người định đoạt tương lai của nó.